

[Orla Møller.]

menter for, at der kan ske væsentlige afvigelser fra det foreslåede.

Diskussionen om alle detaljerne hører naturligvis hjemme i udvalget, men jeg finder grund til at nævne, at det er værdifuldt, at det i § 2 er fastsat, at indbetalingsfristen for importafgiften for varer indført i november måned forlænges fra udgangen af december til 10. januar, og at importørerne i begyndelsen af januar vil få meddelelse om det beløb, der kan fradrages afgiftsbeløbet på grund af de varegrupper, der nu fritages.

Til sidst skal jeg komme med et par generelle bemærkninger om selve lovgivningen. Ved lovforslagets gennemførelse blev der fremført mange stærke ord om lovens påståede skadelige virkninger i forhold til udlandet. Selv om man kan vurdere forskelligt og på forskellig måde, hvad der er fremkommet, må det i det store og hele siges, at reaktionerne udefra var så spagfærdige og i mange tilfælde så forstående, at min vurdering som helhed må være, at det slap regeringen trods alle ulykkesprofetier heldigt igennem med.

Hvad forholdene her i landet angår, ligger det måske mere broget. Enhver generel regel fastsat i det høje ting vil normalt give fordele for nogle og ulemper for andre. Anderledes er det naturligvis heller ikke med lovgivning af denne art. Derfor har vi også i den måned, der er gået, kunnet notere, at reaktionerne har været stærkt varierende, men allerede da de første undtagelser blev bekendt, sank, skulle jeg kalde det stormen mod forslaget til nærmest en mild luftning, og med de nu fremsatte forslag til ændringer vil reaktionerne måske nærme sig en hvilsken. Jeg føjer dog til: måske bortset fra de taler, der nu kommer fra de tidligere regeringspartier.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling her i tinget.

Hans Kjær: Ved folketingets behandling i tirsdags af finansministerens lovforslag om ændring af beskatningen ved dødsfald var finansministeren skuffet over, at oppositionens ordførere trods disses velvillige indstilling til forslaget ikke havde udtrykt mere selverkendelse over for den tidligere lov.

På denne baggrund synes jeg nok, at fol-

kettinget kunne have forventet, at finansministeren i dag havde iklædt sig bodsdragt og var mødt frem i sæk og aske. Det nu fremsatte forslag om ændringer bekræfter nemlig til fulde, hvad alle og enhver uden for regeringen hele tiden har kunnet se, nemlig at den lov, der nu skal ændres, både i sit indhold og i den behandlingsform, der er blevet tildelt den, var et heldigvis helt usædvanligt eksempel på lovdiletanteri. Det bekræfter, at regeringens kendskab til det moderne erhvervslivs vilkår og metoder er fatalt ringe.

Jeg skal gentage, hvad jeg allerede ved lovens gennemførelse sagde, at vi selvsagt må betragte enhver udvidelse af fritagelseslisterne som afgjorte forbedringer. Til forbedringerne ved de nu foreslåede ændringer hører naturligvis også, at fritagelserne får tilbagevirkende kraft, og at afregningsfristen for november forlænges, så frem- og tilbagebetalinger i videst muligt omfang kan reduceres. Men det understreger da kun, at en bedre lovforberedelse kunne have sparet det offentlige for unødvendige administrationsomkostninger på en lille halv million kroner, og hvad kunne så ikke erhvervsvirkomhederne have været sparet for af tyngende og, i det omfang fritagelserne nu sker, overflødige omkostninger og problemer?

I det hele taget er forholdene omkring det administrative besvær og de dermed forbundne omkostninger, der udhuler en i forvejen tyndslidt rentabilitet, alt for upåagtede. Var det dog ikke rimeligt, at disse omkostninger kunne indregnes i priserne?

Jeg har vel bemærket mig, at finansministeren omhyggeligt har beskæftiget sig med de muligheder, der i selve toldloven er givet for at forenkle restitutionprocessen ved eksport til ikke-EFTA-lande. Men selv med disse muligheder er problemerne betydelige, hvis forudsætningerne skal opfyldes om, at mængden af varetilførsler skal være uforandret i en længere periode, netop fordi importafgiften med sin gradvise nedtrapning vil påvirke den forudsatte kontinuitet.

Også kravet om dokumentation af toldværdien vil give store og ofte uløselige problemer, når delfabrikata, som det er ganske normalt, passerer gennem flere produktionsled.

Det største administrationsbesvær er dog sikkert den afledte virkning i forhold til pris-